
13. NAUKA LEŚNA ADMINI- STRACYJNA.

C. *Kształcenie naukowe gospodar- ców leśnych.*

(16) *Kształcenie naukowe teoryczne i praktyczne.*

Staraniem jest Rządu, aby do administrowania lasów pod bezpośrednią opieką jego zostających, miał zdatnych i naukowo ukształconych urzędników, iako téż w ogólności, żeby użyteczna Nauka Leśnictwa dla powszechnego dobra w kraju rozszerzana była. Dla tego znajomość osiągnięcia tych celów należy do rzędu Nauk leśnych administracyjnych.

Nauka kształcenia gospodarców leśnych przypuszcza dokładną znajomość wszystkich poprzednio wystawionych nauk i zatrudnia się I. Przymiotami uczniów, II. Planem naukowym i III. Zasadami examinowania.

I. PRZYMIOTY UCZNIÓW.

A. Fizyczne,

B. Moralne,

C. Naukowe,

a) do niższego ukształcenia,

b) do wyższego ukształcenia.

II. PLAN NAUKOWY.

A. Środki pomocnicze:

a) Lokal.

1. budowle,

2. ogród botaniczny.

b) Zbiory:

1. książek,

2. przedmiotów naturalnych,

3. instrumentów,

4. wzorów.

B. Kształcenie niższe.

a) teoryczne:

1. nauki pomocnicze,

2. nauki właściwe,

3. wykładanie nauk.

b) praktyczne.

C. Kształcenie wyższe:

a) teoryczne,

1. nauki pomocnicze,

2. nauki właściwe,

3. wykładanie nauk.

b) praktyczne.

III. ZASADY EXAMINOWANIA.

A. Do niższego kształcenia.

a) examinowanie.

b) sposoby examinowania:

1. ustnie,

2. na piśmie.

B. Do wyższego kształcenia:

a) Examinowanie.

b) Sposoby examinowania :

1. ustnie,

2. na piśmie.

NAUKA LEŚNA HISTO- RYCZNA.

Każdy ukształcony człowiek, obok ogólnych historycznych wiadomości, posiadać powinien szczególnie historią przedmiotu swego powołania. Stosuje się to i do gospodarza leśnego.

Historia zatrudnia się przeszłością, lub teraźniejszością; ztąd téż Nauka leśna historyczna na dwie główne części dzieli się to jest: Historią i Statystykę.

I. HISTORIA LEŚNA.

A. Historia praktyczna:

a) Gospodarstwa leśnego,

b) Administracyi leśnéy.

B. Historia literatury.

II. STATYSTYKA LEŚNA.

A. Całego kraju,

B. Szczególnych lasów.

